

NEWSLETTER

oktobar 2023.

FONDACIJA
HASTOR

POTPISANI UGOVORI SA STUDENTIMA ZA 2023/2024. AKADEMSKU GODINU

Kraj oktobra 2023. godine obilježen je potpisivanjem ugovora o stipendiranju sa studentima stipendistima Fondacije Hastor za 2023/2024. akademsku godinu. Potpisivanju su prisustvovali naši dugogodišnji stipendisti među kojima su bili i studenti završnih godina fakulteta kojima je ovo posljednji potpisani ugovor, ali i veliki broj bručoša koje je Fondacija Hastor podržavala kroz osnovnoškolsko i srednješkolsko obrazovanje, a kojima je ovo prvi potpisani studentski ugovor o stipendiranju. Na ceremoniji potpisivanja ugovora je prezentiran i unaprijedeni model volontiranja.

Naime, Fondacija Hastor od početka svog djelovanja kontinuirano pomaže i podržava usavršavanje i obrazovanje mladih osoba, a jedna od njenih najprepoznatljivijih komponenti jeste volontiranje. Kreiranjem novog modela volontiranja od ove godine je taj aspekt dodatno unaprijeden, a nakon potpisivanja ugovora studentima su održane i obuke za njihov predstojeći volonterski angažman. Obuke su održane s ciljem što bolje pripreme studenata za njihov volonterski angažman kako bi se mogli bolje snaći u budućim ulogama te kako bi svoja znanja što kvalitetnije prenosili na mlađe generacije.

Svi stipendisti su raspoređeni u odgovarajuće volonterske timove i klubove u skladu s njihovim poljem zanimanja ili studiranja te će pored finansijske pomoći svih 12 mjeseci u godini imati priliku da kroz volonterski angažman usvršavaju svoja znanja i vještine te time sebe čine konkurentnijim na tržištu rada, ali u isto vrijeme i da pomažu drugima i čine svoje lokalne zajednice boljim mjestima za život.

Na potpisivanju ugovora stipendistima su se obratile direktorica Lejlu Đonlagić te dugogodišnje volonterke Amela Dedić i Maida Sarić. Svim stipendistima zajedno su poželjele sreću u narednoj akademskoj

godini i naglasile koliko je dragocjena i bitna njihova uloga u okruženju u kojem žive, što se najbolje očituje u rezultatima koje postižu kroz svoj volonterski angažman. Naglašeno je i koliko Fondacija Hastor nastoji prepoznati, promovirati i vrednovati svaki njihov korak ka tome da se izdignu iznad prosjeka i budu najbolja verzija sebe te koliko je važno prihvatići i maksimalno iskoristiti prilike koje Fondacija Hastor nudi svojim stipendistima tokom njihova školovanja, ali i kasnije otvarajući im brojne puteve za njihova prva zaposlenja.

Ulaskom u novu akademsku godinu veliki broj stipendista je završilo svoje obrazovanje te je njihovo formalno stipendiranje završeno, ali nikako nisu otišli iz porodice Fondacije Hastor. Oni su sada, novom stepenicom svog života, zakoračili u Alumni klub kroz koji će Fondacija dalje pratiti njihove profesionalne korake i biti ponosna na empatične i dobre mlade osobe i njihove uspjehe. Novim bručošima su potpisivanjem ugovora širom otvorena vrata u porodicu studenata stipendista uz želju da budu uspješni studenti i nadu da će ih Fondacija Hastor pratiti do njihovih diplomskih i magistarskih diploma.

Potpisivanjem ovih ugovora nije završen prijem studenata za školsku 2023/2024. godinu. Naime, uskoro će se porodici studenata stipendista Fondacije Hastor pridružiti i novi studenti po Konkursu za nadarene studente, a koji je trenutno u proceduri.

Almedina Mušanović

„Svi koji su postigli velike stvari imali su veliki cilj, fokusirali su pogled prema njemu i kada je bio visok i kada se ponekad činio nemogućim“, rječi su dr. Orrisona Swetta Mardena, američkog inspirativnog autora. Priču o ciljevima i uspjesima ovog mjeseca upotpunit ćemo predstavljanjem stipendistice Almedine Mušanović, talentirane studentice četvrte godine Zdravstvenog nutricionizma i dijetetike na Fakultetu zdravstvenih studija Univerziteta u Sarajevu.

Rođena je 2001. godine u Sarajevu. Osnovnu školu završila je u Ilijasu, a Srednju medicinsku školu Jezero u Sarajevu. Kroz cijelo školovanje isticala se izuzetnim uspjehom. Do svoje sedamnaeste godine aktivno se i vrlo uspješno bavila atletikom, osvajala je značajna priznanja i medalje na mnogim takmičenjima, ali se, zbog školskih obaveza i ubrzanog životnog tempa, prestala baviti „kraljicom sportova“. Članica je i Udruženja nutricionista BiH u kojem aktivno saraduje pri realizaciji specijaliziranih projekata koji su i njena primarna oblast obrazovanja, kao i dodatno stručno iskustvo.

Almedina je stipendistica Fondacije Hastor postala u prvim srednjoškolskim danima i od tada aktivno učestvuje u njenom radu i aktivnostima. Za Fondaciju i njene plemenite ciljeve saznala je zahvaljujući marnoj prijateljici te je odlučila prijaviti

se na konkurs. Njeno prvo volontiranje bilo je u timu za protokolisanje pošte, a trud, rad i posvećenost donijeli su joj priznanje i istaknutu ulogu u timu. Kako ističe, iskustvo volontiranja na protokolu osiguralo joj je nova znanja i vještine s obzirom na to da na adresu Fondacije Hastor stiže desetine, a nekada i stotine koverata koje je potrebno pregledati i obraditi. Almedina ističe kako je najviše obraduju pisma i molbe za stipendiju jer na taj način ima priliku biti jedna karika u lancu dobra koje Fondacija Hastor svakodnevno čini.

Kao koordinator svog tima Almedina se ističe predanošću i preciznošću u svakom zadatku koji joj je povjeren. Komunikacija sa starijim stipendistima Fondacije odigrala je ključnu ulogu u njenom rastu i razvoju. Oni su bili inicijalna kapisla na njenom putu ka uspjehu.

Potrebno je prihvati svoja ograničenja. Kada ih prihvatimo, prekoračimo ih. Ne okrećimo se nazad. Važno je da ono što nas čeka uradimo na najbolji mogući način. Fondacija Hastor bila je ključni faktor koji me podržao i motivirao od srednje škole do fakulteta. Ova stipendija potaknula me je da težim ka ambicioznijim životnim ciljevima, ističe Almedina.

Svakako, kako je i sama istakla, materijalni segment i pomoć koju pruža Fondacija svojim stipendistima nije ono inicijalno. Mnogo veće zadovoljstvo jeste cijelokupna zamisao Fondacije kao jedne velike porodice i istinski altruizam u pomaganju drugim mladim ljudima, prenošenju znanja i umijeća kao i druženju i onom komunikacijskom segmentu koji itekako utječe na razmišljanja i raspoloženje čovjeka kao društvenog bića.

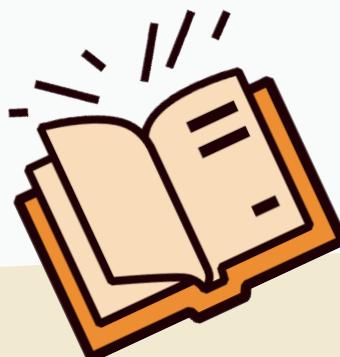
Fondacija Hastor se iz godine u godinu sve više širi i nadograđuje mladim talentima koji su spremni pomoći jedni drugima i međusobno se takmičiti u dobru. Poseban stepen zadovoljstva jeste, ustvari, uopće biti prepoznat kao potencijal, a potom i uključen u različite aktivnosti Fondacije, kao i posebno plemenitog čina – volontiranja. Najljepši segment volontiranja nije samo pomaganje učenicima u izvršavanju školskih obaveza, već i druženje, što me uvek oraspoloži.

Mladima poručuje da nastoje pred sobom imati jasnu viziju svog života i svjesno raditi na tome da kreiraju i ostvare svoje ciljeve te će već tada biti daleko ispred drugih.

Potrebno je fokusirati se na mogućnosti uspjeha, a ne na potencijalni neuspjeh. Neuspjeh je, ustvari, prilika da naredni put pokušamo mudrije. Svako od nas može doprinijeti da ovaj svijet učinimo boljim mjestom, svako je jedinstven na svoj način. Ne bismo trebali posmatrati pojedince kao superiornije ili bolje od nas već se zajedno trebamo truditi da dostignemo što viši nivo izvrsnosti.

Dakle, vodeći se Almedininom izrekom, uvijek bismo morali imati dugoročne ciljeve kako se ne bismo razočarali u kratkoročne neuspjehu. Želja za uspjehom mora biti veća od straha od neuspjeha. Za postizanje zacrtanih ciljeva potrebno je mnogo rada i truda te ulaganja sebe i svog vremena. Nekada nećemo odmah moći ubrati plodove svoga rada. Nekada ćemo na njih morati pričekati određeni period. Ali, oni su sazreli samo za nas. Nemojmo ih zaboraviti i zanemariti.

Almedina Mušanović inspiracija je za sve nas. Svojim predanim radom i pozitivnim pristupom nastavlja graditi put ka uspjehu. Sljedimo snove, radimo na sebi, preispitujmo, promišljajmo, jer čak i mala skupina promišljenih može promijeniti svijet.

Pripremila: Amina Bašić

SEVLETA HALILOVIĆ

Rubrika aktivnih mladih prostor je u okviru kojeg svaki mjesec predstavljamo najvrednije stipendiste naše Fondacije. To su oni koji iz dana u dan nastoje svoje vrijeme i energiju uložiti u više ciljeve te na taj način poboljšati sebe i svoje društvo. RAM (radna memorija) je dio računara bez kojeg se njegov rad ne može ni zamisliti. Na isti su način i naši stipendisti, koji pored volonterskog aktivizma u sklopu Fondacije izuzetno marljivo rade i u svojim lokalnim zajednicama, dio bez kojeg naš rad zasigurno ne bi bio isti i zadovoljstvo nam je da ovog puta predstavljamo našu Sevletu Halilović.

Sevleta Halilović dolazi iz Sarajeva i studentica je dugog ciklusa Pravnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu, gdje je stekla i zvanje bachelora prava. Za trud, zalaganje i uspjeh na spomenutom fakultetu na kraju prvog ciklusa studija ostvarila je najviše univerzitetsko priznanje – Zlatna značka. Premda su njena akademska postignuća vrijedna svake pohvale, Sevletina ambicioznost ne zaustavlja se na njima. Naime, Sevleta je bila aktivna i u projektima nacionalnih i međunarodnih nevladinih organizacija, gdje je stekla znanje i vještine korisne za njenu pravničku karijeru, ali i generalni rad s različitim društvenim grupama. Rad u nevladinim organizacijama vezao se za pravne teme, a posebno za vulnerable skupine, njihova prava i pravni položaj u društvu.

Njen angažman u Fondaciji Hastor započinje u vremenu pandemije korona virusa, kada je volontirala s grupama učenika iz drugih gradova i sredina.

U svijetu koji je bio zaustavljen, kroz svoje volontiranje pronašla sam nešto što sve pokreće – energiju ljudi s kojima sam sarađivala i energiju djece s kojom sam volontirala.

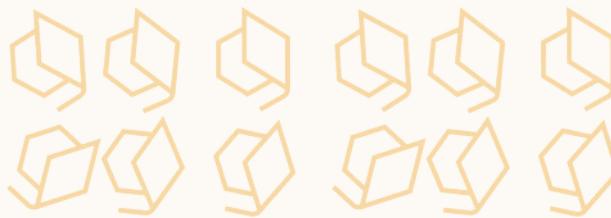

Nešto kasnije pridružila se i redakciji Fondacije, gdje je također upoznala sjajan tim i dodatno razvila svoj stil izražavanja. Istočе kako je njen angažman u Fondaciji, osim humanih djela koji su značajan benefit za društvo, bio i njen lični pokretač i veliko unapređenje.

Vjerujem da svakom ljudskom biću treba ovakav sudar s osjećajima empatije i pripadnosti, s bezuslovnom podrškom i absolutno čistim altruizmom koji je pokretač cijelog sistema Fondacije.

Iako živimo u svijetu u kojem slobodnog vremena gotovo nemamo ili ga imamo veoma malo i kad ga možemo provoditi potpuno sami i izolirani od svijeta kako bismo napunili baterije za dalji doprinos i angažman, Sevleta je izabrala posvetiti ga porodici i prijateljima, što je još jedna potvrda njene filantropije. Zanimljiva činjenica u vezi s našom Sevletom jeste da se voli baviti poezijom, ali ne u slobodno vrijeme, kako se to inače radi, već posve spontano i neplanirano.

Poezija se ne planira, niti zna za prostorna i vremenska ograničenja.

Oktobar je za Fondaciju Hastor vrijeme kada ponosno opršta od svojih uspješnih stipendista koji nastavljaju hoditi svojim putem. Jedna od takvih je i Sevleta koja svoj akademski put nastavlja u svojstvu asistentice na Pravnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Sevleta je svojim dosadašnjim angažmanom doista pokazala kako za nju ne postoje vremenska i prostorna ograničenja ne samo kad je riječ o njoj samoj, već kad je u pitanju i doprinos zajednici.

Pripremila: Aldina Šaljić

Irma Pašić-Muhović

Irma Pašić-Muhović rođena je u Rogatici, a za vrijeme obrazovanja živjela je u Sarajevu. Nakon završene Srednje učiteljske škole upisuje Pedagoški fakultet u Sarajevu – Odsjek za razrednu nastavu. Nakon četverogodišnjeg studija upisuje i master studij na istom fakultetu. Trenutno radi kao učiteljica u Trećoj osnovnoj školi na Ildži. Prije učiteljskog zaposlenja bila je angažirana kao asistentica u nastavi za djecu s poteškoćama u razvoju. Stipendistica je Fondacije Hastor od samih njenih početaka, dakle, još od davne 2006. godine.

Saznanje o Fondaciji Hastor bilo je, vjerovali ili ne, iz dnevnih novina. Za današnje digitalno doba to zvuči nestvarno, a meni je nestvarno djelovala ideja o tome da postanem stipendistica. Ipak, razuvjerio me jedan poziv – bila sam obaviještena o vremenu i mjestu potpisivanja ugovora. Tako sam davne 2006. godine postala sam ponosna stipendistica Fondacije Hastor.

Irma se i dalje sjeća svog prvog iskustva s Fondacijom Hastor i svih posjeta učitelja Rame, na čiji se spomen budi osmijeh na licu mnogih stipendistica i stipendista, sada već formiranih i uspješnih ljudi.

Često se sjetim dolaska učitelja Rame na teren i njegove podrške u vidu toplih riječi i nesobične potpore, ali i istrajnosti u radu i pružanju pomoći drugima.

Od samog početka školovanja Irmu je vodila velika ljubav prema djeci i želja da im pomogne kako bi ostvarili svoje životne ciljeve i snove. Zbog svega navedenog o svom poslu govori s posebnim emocijama:

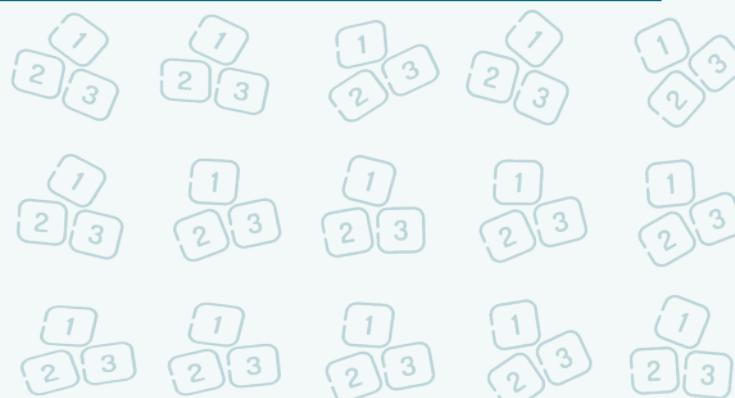
Biti učiteljica za mene veliki je izazov. Ne znači da samo trebaš biti učiteljica – ti si uzor, osoba u kojoj male oči vide superheroja, koji ima rješenje za sve probleme. Ti si osoba koja je spremna maštati i iznova odgovarati na mnoštvo pitanja. Jedna učiteljica iznova uči, priprema se za nove generacije koje uvijek dolaze s novim interesovanjima i željama. Zato je biti učiteljica mnogo više od običnog zanimanja.

Činjenica je da dobivanjem bilo koje stipendije finansijski olakšavamo sebi i porodici period studiranja. Fondacija Hastor, kao i za mnoge druge, i za Irmu nije bila samo izvor novčane pomoći, već joj je pružila profesionalnu podršku, preporuku i volonterski rad. Doprinijela je upravo tome da bude ono što jeste danas i da ostvari neke od svojih snova.

Iрма se rado sjeća i volontiranja u Fondaciji. Tokom volonterskog rada stekla je nova znanja, vještine i naučila mnogo stvari koje joj i danas pomažu u radu s djecom. Posebno mjesto u njenom srcu zauzimaju volonterski sati na terenu i rad s djecom osnovnoškolskog uzrasta.

Volontirala sam na raznim mjestima, kao što je, naprimjer, relacija Prača-Sarajevo. Putovanje je nekada trajalo i više od dva sata. Bili bismo umorni, ali na povratku kući zaboraviš na umor – osjećaš se posebno, shvatiš da si svojim radom taj dan pomogao drugima.

Našu ovomjesečnu alumnisticu vežu snažne uspomene za Fondaciju Hastor, čija stipendistica je bila pet godina. Svaki sastanak, izlet, teren i neformalno druženje stipendistica i stipendista donosilo je novu priču, nova poznanstva, nova druženja. Kaže kako su njihovi razgovori na tim druženjima djelovali kao da se svakodnevno viđaju, a ne da su kilometrima udaljeni jedni od drugih.

Za sami kraj razgovora Irmu smo zamolili da pošalje poruku ostalim stipendisticama i stipendistima:

Ponosite se što ste članice i članovi naše velike Fondacije Hastor. Opravdajte, prije svega vaša očekivanja, ali i očekivanja drugih koji su uložili svoje povjerenje u vas. Uvijek težite ka novom i boljem, uz veliki poticaj i podršku. Budite uporni i fokusirani, istražite u ostvarenju vaših ciljeva.

Pripremila: Hana Hajrić

“ Mali koraci mogu napraviti veliku razliku, a mi ćemo se truditi da svojim volontiranjem budemo dio pozitivnih promjena. ”

Altruizam konstituira izvor inspiracije koji nas podsjeća na individualnu sposobnost za implementaciju pozitivnih promjena u svijetu. Mjesečnim volonterskim angažmanom stipendisti Fondacije Hastor demonstriraju svoju posvećenost stvaranju pozitivnih narativa u našoj zemlji. Mentorstvo predstavlja ključni aspekt u obrazovnom procesu i individualnom razvoju stipendista. Unutar okvira Fondacije Hastor pruža se jedinstvena prilika mladim osobama da pokažu svoje inherentne talente i kvalitete, pri čemu se kontinuiran rad izdvaja kao esencijalna komponenta u ostvarenju misije Fondacije Hastor. Ovaj element je ilustrovan kroz inspirativnu priču o volonterskom radu u Živinicama koju nam prenosi **Emina Nukić**, mentorica čija nesobična posvećenost volontiranju donosi neprocjenjiv doprinos Fondaciji Hastor.

Emina je stipendistica Fondacije Hastor četiri godine, studentica je II ciklusa studija na Medicinskom fakultetu Univerziteta u Tuzli, Odsjek zdravstvenih studija – studij sestrinstva. Njena volonterska grupa srednjoškolaca obuhvaća dvanaest učenika, a škola koju učenici pohađaju je Mješovita srednja škola Živinice. Kako navodi Emina, sa stipendistima Fondacije Hastor nije teško raditi jer su to mlade osobe koje imaju želju za napretkom i učenjem. U kontekstu volontiranja, uvijek se teži integraciji kreativnih aspekata, maštovitih pristupa i doprinosa zajednici, što predstavlja ključni segment volonterskog angažmana. Volontersku grupu u Živinicama čine mlađi pojedinci koji šire svoju strast i radnu predanost unutar lokalne zajednice, što rezultira općim dobrobitima za društvo u cijelini.

Mjesec oktobar obilježava se kao Mjesec knjige. Ovaj period je posvećen kulturi pisane riječi i služi kao prilika za promociju čitalačke kulture i njezin pozitivan uticaj na intelektualni i emocionalni razvoj društva. Cilj angažmana je potaknuti razvoj svijesti među pojedincima, naglašavajući važnost knjiga kao izvora znanja i inspiracije. Uzimajući u obzir navedeno, Emina je uz pomoć učenika s kojima volontira odlučila iskoristiti ovomjesečne sastanke i doprinijeti obilježavanju ovog značajnog mjeseca.

Kad se male ruke slože, sve se može... – time se vodi i mentorica Emina pa je kao i svaki prethodni mjesec udružila snage sa svojim učenicima, uspješno privlačeći našu pažnju. Ono što Emina ističe jeste da prilikom pripreme svakog sastanka nastoji saslušati stipendiste ukoliko imaju neke interesantne prijedloge te da ih, ako je to moguće, i ispuni. Obilježavanje Mjeseca knjige bio je jedan od prijedloga, kao i obilježavanje Ružičastog oktobra. Njihov volonterski sastanak sadržavao je aktivnosti poput izrade papirića s lijepim i korisnim citatima, zatim izrada ružičastih vrpcí od satenske trake te na samom kraju podjela izrađenog slučajnim prolaznicima. Prilikom podjele vrpcí i citata, kratko su razgovarali s građanima o značaju samopregleda, rane dijagnostike, ali i o ljepoti čitanja. Kako mentorica kaže, nada se da su raznovrsnim citatima uspjeli izmamiti osmijehe, baš kao što se i mi nadamo da će ova inspirativna priča postići isto i s našim čitaocima.

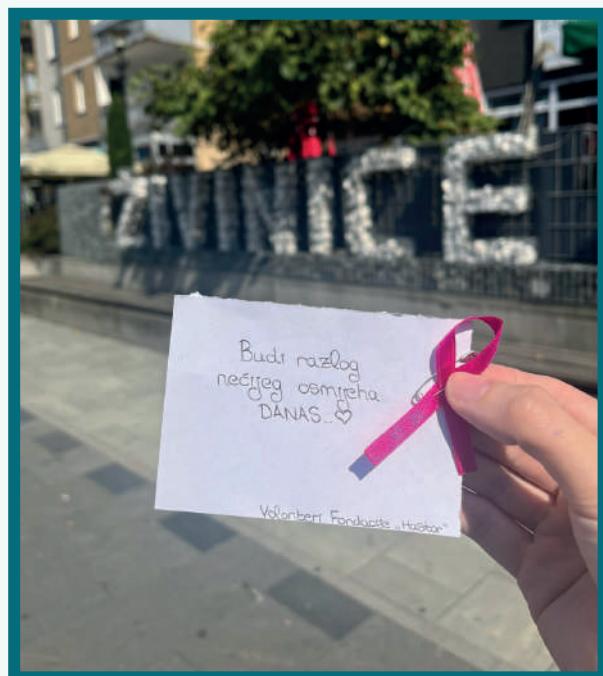
Pitali smo Eminu koja je uloga Fondacije Hastor u njenom životu te kako teče njen dosadašnje iskustvo mentora, a povratne informacije koje smo dobili bile su samo riječi hvale, kako za učenike tako i za samu Fondaciju.

Mali koraci mogu napraviti veliku promjenu, a mi ćemo se truditi da svojim volontiranjem budemo dio pozitivnih promjena, navela je naša Emina. Pored navedenog, ističe da kroz svaku sprovedenu aktivnost nastaje produbiti međusobno poznanstvo jer samo tako se gradi jedna neraskidiva mreža drugarstva.

Pored navedenog, ističe da kroz svaku sprovedenu aktivnost nastaje produbiti međusobno poznanstvo jer samo tako se gradi jedna neraskidiva mreža drugarstva.

Sami čin ulaska u ovu porodicu, kako ona kaže, bio je jedna velika prekretnica njenog života. Uzbuđenje i nestrpljivost nije mogla kriti jer ni sama nije znala šta je to sve čeka na ovom putu. Nije znala da će od jedne mirne i povučene djevojke, uz odgovarajući vjetar u leđa zvan Fondacija Hastor, izrasti u osobu punu borbe i želje da pomogne drugima. Nije znala da je prijateljstva tako lahko sklapati, a danas, zahvaljujući aktivnom volontiranju i zalaganju u Fondaciji, ima prijatelje po cijeloj našoj domovini Bosni i Hercegovini. Prilikom odgovaranja na postavljeno pitanje, dotakla se i finansijske pomoći, za koju kaže da je neizostavan dio kada god spominje ulogu Fondacije Hastor u svom životu. Međutim, ono što je Emini od najvećeg značaja je to što je dobila jedinstvenu priliku da gradi sebe i svoju ličnost na poseban način, da prenosi znanje mlađim članovima kao i da stiče brojna iskustva koja će joj zasigurno biti od koristi.

Za kraj, Emina kaže da je ponosna na svakog svog učenika i svaku volontersku grupu s kojom je radila, a u to zasigurno ne sumnjamo te čvrsto vjerujemo da će ova mentorica nastaviti koračati putem uspjeha.

Pripremile: Semina Sadiković i Aida Suljić

Amazonska prašuma – „pluća planete Zemlje“

Amazonska prašuma, poznata kao „pluća planete“, predstavlja jedan od najvrednijih prirodnih resursa na Zemlji. Njena ogromna površina i bogatstvo biljnog i životinjskog svijeta čine je jedinstvenim i nezamjenjivim ekosistemom. Najveća tropska kišna šuma prati rijeku Amazon dugu 6.440 kilometara. Imala je 10.000 pritoka, a smatra se najbogatijom rijekom na svijetu po količini vode. Prvi čovjek koji ju je u potpunosti preplivao bio je Slovenac Martin Strel 2007. godine.¹

Amazoniji je ime dao španski istraživač i konkvistador Francisco de Orellana koji je bio prvi istraživač koji je proučavao ovu prašumu do koje ga je dovela rijeka Amazon. Francisco je istraživao ovo južnoameričko područje i tokom svog putovanja došao je do prašume u kojoj je susreo skupine žena koje je nazivao ratnicama Amazonkama i po njima je nazvao prašumu u kojoj ih je susreo i gdje se s njima sukobio. Velik broj života odnijela je rijeka, a dio ljudi izgubio je borbu s raznim bolestima i životinjama. I sam Francisco izgubio je svoj život na jednom svom putovanju kroz Amazoniju, koju je posjetio više puta, a ubio ga je jedan od domorodačkih Indijanaca pomoći otrovne strelice.²

Na području od preko 5.5 miliona kvadratnih kilometara, obuhvatajući devet zemalja Južne Amerike: Brazil, Kolumbija, Peru, Venzuela, Ekvador, Gvajana, Bolivija, Francuska Gavajana i Surinam, prostire se ova prašuma. Njen najveći dio, oko 60%, nalazi se u Brazilu kojem je ona toliko važna da je čak smatraju nacionalnim blagom. Međutim, Amazonska se prašuma suočava s brojnim prijetnjama. Na nesreću kako Brazilaca, tako i svih drugih stanovnika planete Zemlje, brazilska vlada je uočila da bi prekomjernom eksploatacijom Amazonije mogla ostvariti velike finansijske benefite, te to i čini.³

Da bismo sačuvali amazonsku prašumu, potrebno je primijeniti kreativne i inovativne pristupe. Jedan od takvih pristupa je promovisanje održive poljoprivrede. Također, važno je edukovati lokalno stanovništvo o važnosti očuvanja prašume. Kroz edukaciju možemo podići svijest o ekološkim vrijednostima amazonske prašume i potaknuti ljude da se aktivno uključe u njeno očuvanje. Između ostalog, i tehnologija igra važnu ulogu u očuvanju amazonskih prašuma. Satelitsko praćenje može pomoći u identifikaciji ilegalnih sječa šuma i praćenju promjena u vegetaciji. Korištenje dronova za nadzor i istraživanje takođe može pružiti vrijedne informacije o stanju prašume i njenim ekosistemima.

Amazonska prašuma je nezamjenjiv prirodni resurs koji igra ključnu ulogu u održavanju ravnoteže naše planete. Kroz kreativne i inovativne pristupe, možemo osigurati njen opstanak za buduću generaciju. Važno je shvatiti da očuvanje amazonske prašume nije samo odgovornost pojedinaca, već i globalni imperativ za sve nas.

¹ <https://www.tvornicazdravehrane.com/zdravi-kutak/amazonska-prasuma-pluca-zemlje-i-izvor-zivota-69280/>

² <https://zastita-prirode.hr/zastitica-priroda/amazonija-i-sve-sto-trebate-znati-o-njoj/>

³ <https://www.tvornicazdravehrane.com/zdravi-kutak/amazonska-prasuma-pluca-zemlje-i-izvor-zivota-69280/>

Draga Fondacijo Hastor,

Ne tako davno, još dok sam bio u osnovnoj školi, maštao sam da će jednog dana imati funkciju u nekoj važnoj organizaciji koja pomaže drugima i tako u očima ljudi biti veliki čovjek. Gledajući mog brata kako kroz Fondaciju Hastor stupa u volonterske vode, uči i stiče nova znanja i vještine od svojih mentora, nadograđuje svoje znanje, a kasnije i sam postaje mentor u meni se budilo veliko interesovanje i želja za tim da budem dio Fondacije Hastor. Mic po mic, vrijeme je odmicalo, a stvari u mom životu slagale su se kao kula od karata pa je tako došao i momenat da apliciram za Vašu stipendiju, nakon čega dobivam status stipendiste Fondacije Hastor. Za mene, jednog srednjoškolca koji je odrastao na selu, poziv u Fondaciji značio je sve. Možda u tom momentu nisam znao koliko će baš Fondacija promijeniti moj život i okrenuti ga u neke potpuno do tada meni nepoznate vidike. Učio sam od svojih mentora, uvijek bio marljiv i vrijedan nakon čega su me ti isti mentori podržavali i usmjeravali u vjeru za ispunjenjem mojih snova, a to je bio upis na Veterinarski fakultet Univerziteta u Sarajevu. I taj san se ostvario. Rad, red i čist obraz stavke su koje sam ponio sa sobom, a koje su prenesene od mojih roditelja te sam sve to mogao i uspio sačuvati pa i unaprijediti u samoj Fondaciji.

Prenositi mladima znanje bio je poseban osjećaj dok sam bio mentor mojim učenicima, a njihovo zadovoljstvo i uspjesi u svakom polju bili su moja dodatna motivacija u svakom smislu. Stupanjem u volonterske vode Fondacije Hastor spoznao sam važnost obrazovanja i istinske vrijednosti života.

Sve što sam naučio u ovih proteklih 4/5 godina zahvaljujem upravo Vama, mojoj dragoj Fondaciji koja me je naučila da odustajanje nije opcija. Sa sobom nosim samo najljepše uspomene i iskustva za ovo proteklo vrijeme. S ponosom ču ih prenositi i dijeliti sa svima, a posebno mladim naraštajima koji dolaze. Moj motiv kroz život uvijek je bio da „svaki pad jesu dvije stepenice ka uspjehu”, čime se vodim i danas. Ovom prilikom Vam se iskreno zahvaljujem za sve što ste učinili za mene i što ste bili moja puna podrška do kraja.

S poštovanjem,

Emin Čekro

**FONDACIJA
HASTOR**

Kontaktirajte nas!

Bulevar Meše Selimovića 16.
Sarajevo
033 774 789
033 774 823
fondacija@hastor.ba

Redakcija

Maida Sarić
Almina Šabanović-Kokot
Adelisa Begić
Amina Bašić
Aldina Šaljić
Hana Hajrić
Semina Sadiković
Aida Suljić
Nikolina Stanar

Grafički dizajn

Sara Keserović

Naslovница

Hana Kazić